

OB OBISKU KUD FRANCE PREŠEREN IZ GÖTEBORG PRI NAS Nepozabni dan na Rakitni

Bil je lep julijski dan in malo rakitniško jezero je bilo kot sanjski privid sredi ščemečih sončnih žarkov. Le redki obiskovalci so se tega dopoldne namakali v njem, čakali so toplejšega opoldanskega zraka, zato pa je bilo toliko živahneje pri brunarici tik nad jezerom. Tu so bili naši gostje iz Göteborga, člani KUD France Prešeren, ki so prejšnji večer gostovali na Brdu, semkaj pa so prišli v želji, da v lepem naravnem okolju na pikniku, ki je bil prirejen posebej zanje, preživijo še en skupni dan z gostitelji iz naše občine.

»Želimo vam še en lep prijeten dan.« je ob koncu svojega pozdravnega nagovora v prenatrpani brunarici zaželel gostom Stane Drolje, predsednik IS, Drago Černoš, predsednik OK SZDL, pa je z dvignjeno čašo pribil: »Naj bo ta kozarec zdravica za začetek piknika.«

Omizja pred brunarico so počasi oživela, zadišalo je po pečenki, spodaj ob plesni ploščadi pa se je že ogreval ansambel »Odiseja«, ki je kasneje skrbel za glasbeno razvedrilo. Vendar pa tudi gostje iz Göteborga niso

pozabili na svoje kulturno poslanstvo. Oblečeni v narodne noše, so člani njihove mladinske dramske skupine na sami ploščadi prikazali prizorček iz Prešernovega »Povodnega moža«, preproste romance, ki sta jo postavili na oder učiteljici Ivanka Melihen in Nevenka Ušaj, ki pa je v interpretaciji mladih fantov in deklet, ki so se slovensčine naučili le prek staršev, izzvenela naravnost ganljivo.

»Za nas je važno predvsem, da ohranjamo slovenski jezik.« je porekla ob koncu predstave, ko se je več kot pol občinstva razkropilo na priložnostni nogometni turnir. Marija Kolar, ki je letošnjega januarja prevzela krmilo KUD. »Prav zato se trudimo, da bi pridobili nazaj stare člane, ki so že odstopili, hkrati pa tudi čimveč novih, ki bi nadaljevali njihovo delo. Vendar pa nas že vseskozi tarejo hude finančne težave. Nekaj malega denarja sicer dobimo od mestnih oblasti, toda to je premalo. Tako moramo večino sredstev prispevati kar sami. Sicer pa največ nastopamo po šolah, na proslavah, vsako leto pa se udeležimo tudi tradicionalnega srečanja »Veseli Göteborg«, ki poteka od 1. do 6. junija. Dobro že vsa leta sodelujemo tudi z matično domovino. No, zdaj pa se pripravljamo tudi na »Slovenski festival«, ki bo septembra v Malmöju.«

Manj kulturnih skrbi, zato pa več veselja do spoznavanja svoje druge domovine, še zlasti ljudi in narave, pa je imela ena najmlajših zdomk, Anna Marie: »Prav je, da se vrnemo v svojo matično domovino in tako ohranjamo ne le kulturne, ampak tudi prijateljske stike.« je dejala. »Sama sem prišla v Slovenijo že nekoč poprej, tu gori na

Mladi gledališčniki iz Göteborga so nastopili kar na ploščadi za ples

Marija Kolar: »Lepo je, da si pomagamo drug drugemu«

Rakitni-pa sem prvič. Moram reči, da je tu skoraj lepše kot na Švedskem. Lahko se kopamo, zrak je dober, okolica pa je sploh poglavje zase. Mislim, da ne bi mogli izbrati boljšega prostora za piknik.«

Mlada Anna Marie ni bila edina, ki kar ni mogla prehaliti rakitniškega srečanja. Tudi mnogim drugim so sijali obrabi in ni jih bilo malo, ki so veselo pritegnili harmoniki, ki se je pojavila v rokah vesele Brđanke. »Ja, k vam bomo pa zagotovo še prišli.« je vsa žarela pod senčnikom tudi mlada damica z zapeljivim nasmeškom še dolgo potem, ko se je sonce že prevesilo proti obzorju. BRANKO VRHOVEC

Brez frajtonarice si ni več moč predstavljati nobenega piknika

SLO IN DS

Pripravljani bodimo, kot da bo jutri vojna in delajmo kot da je 100 let ne bo

OBRAMBNO IN SAMOZAŠČITNO PRIPRAVLJANJE V KS IN OZD

Letos o materialni in zdravstveni oskrbi

Leta si že prizadevamo, da v okviru najmožnejšega usposabljanja pri nas obdelamo kak drobec iz najpreprostejših, pa tudi zapletenejših obrambnih, zaščitnih, varnostnih in reševalnih področij. To jesen oziroma zimo bodo vsi tisti, ki nimajo vojaške ali kake druge obrambe in samozaščitne razporeditve, obravnavali v dvehurnem pogovoru v svoji krajevni skupnosti oziroma delovni organizaciji vprašanja materialnih in zdravstvenih priprav

za splošno ljudsko obrambno vojno in pri tem pregledali svojo organiziranost ter pripravljenost za naravne in druge nesreče oziroma izredne razmere. Pri nas sta namreč materialna in zdravstvena oskrba oboroženega boja in vseh oblik odpora sestavini samoupravnega družbenogospodarskega sistema, zato ju urešničuje vsak delovni človek in občan, zagotavlja pa tudi ostali organizirani dejavniki družbe. Velik moralnopolitični in praktični pomen v pripravah na splošno ljudsko obrambno vojno ima delovanje družbenogospodarskega sistema kot temeljne materialne baze oskrbovanja sil splošne ljudske obrambe, zato nas mora že v miru skrbeti, kako bomo z načrti priprav materialnih in življenjskih potreb za izredne in vojne razmere lažje prebrodili morebitne težave, ko ne bo mogoče zagotoviti mirnodobnega obsega proizvodnje, pridelave in delovanja zdravstvenih, socialnih in drugih služb, potrebe po materialnih sredstvih, prehrani, zdravstvenih uslug ali varstvu pa se bodo povečale.

NAŠA ANKETA

Vsakah počitnic je enkrat konec

Poletje je v glavnem za nami in z njim tudi prijetni počitniški živ-zav, ki ga je spremljal. Mik morskih plaž, gora, jezer, bazenov, izletov v naravo ali preprostega počitniškega poležavanja ob branju ali kakem drugem razvedrilo, so spet zamenjale vsakodnevne skrbi za šolo ali delo in ves počitniški vrvež bo vsak čas le še spomin.

In kako so preživeli letošnje, gospodarsko ne preveč rožnate počitnice, naši učenci, dijaki in študentje, odnosno kako so se neposredno pred njihovim iztekom pripravljali na jesen? Poiskali smo nekaj teh naših počitnikarjev in ti so nam o vsem tem povedali naslednje:

Romana Guzelj, dijakinja iz Žirovnika: »V glavnem sem bila kar doma. Tu sem imela vseskozi kako delo, kuhala sem kosilo in podobno, zvečer pa so prišli prijatelji iz Polhovega Gradca in smo kakšno rekli. Žal pa so nas pri tem radi preganjali starejši, ker jim pač ni preveč všeč hrup motorjev. Zdaj praktično že ne vemo več, kje bi se še dobivali.

Preostali del počitnic pa sem preživela na Jadranskem

soščolcev. Jeseni same pa se ne veselim preveč, ker se je razen šole dejansko nimam za kaj, veliko ljubša mi je zima. Tedaj lahko smučam in sploh koristim vse radosti, ki jih nudi sneg.«

Tanja Rožnik, dijakinja SEŠ iz Gaberja:

»Kako da sem preživela počitnice? No, v glavnem sem bila kar doma, kjer sem brala, gledala TV ali spala, ob večerih pa smo se dobivali s prijatelji in hodili skupaj v disco klube ipd. Deset dni sem bila tudi na morju in sicer v avtocampu »Marela« v Novigradu. Na jesen in bližnjo šolo pa do zdaj še nisem preveč mislila, čeprav bo treba seveda misliti tudi na to. Nasploh mi jesen ni nič kaj pri srcu, veliko raje imam poletje in to prav zavoljo počitnic.«

Eva Maurer, dijakinja iz Brezja:

»Sama sem letošnje poletje izkoristila v glavnem za vozniški izpit, julija pa sem nekaj časa tudi delala v Gorici kot animatorka slovenskih otrok, ki živijo tam. No, ob vsem tem se je našlo tudi nekaj malega časa, da sem hodila jahat v Grosuplje. Za samo šolo, ki jo obiskujem v Moskvi, pa se za zdaj še ne pripravljam kaj preveč, kvečjemu le psihično, kajti na srečo nimam nobenih popravilnih izpitov.«

Romana Guzelj

Miha Čunič

Tanja Rožnik

Eva Maurer

Marko Levstik

pri Kraljevcu, kjer sem delala kot vzgojiteljica. Študentje si pač drugače ne moremo privoščiti morja. Tudi knjige za šolo zdaj na jesen me skrbijo, ker so precej drage. Ne vem kje bom dobila toliko denarja. Res škoda, da počitnice niso daljše, saj bi mi prihranile marsikako skrb.«

Miha Černič, učenec OS z Dobrove: »Že nekaj let nisem imel tako pestrih počitnic kot letos. Bil se v koloniji v Pacuju, doma pa sem igral nogomet ali se kako drugače zabaval. Zdaj si po malem že spet želim v šolo, saj že dolgo nisem videl svojih

Marko Levstik, študent ekonomije z Viča:

»Vse do zdaj sem delal in šele zdaj septembra mislim iti s prijatelji malo na morje. Doma me je namreč čakalo veliko dela, moral sem prenavljati sobo in beliti, tako da sem si od vsega poletnega oddiha lahko privoščil le enodnevni izlet v Trst in krajše potepanje s prijatelji po okolici Ljubljane. Škoda, ker poletje ni daljše. Od jeseni, ki je pred nami, pa se naadam samo, da bo lepo vreme, nič drugega.«

Branko Vrhovc

Težko pričakovani vrtec na Lavrici je odprl vrata

ZAKAJ TAKO?

Lavriški vrtec je le odprl vrata!

Mnogi — od krajevne skupnosti, vodstva viškorudniških vzgojnovarstvenih organizacij do staršev in predvsem najmlajših — so bili še kako prepričani, da bo lavriški vrtec, eden izmed zadnjih objektov iz programa tretjega ljubljanskega samoprispevka v naši občini, 1. septembra odprl svoja vrata. A žal se to ni zgodilo. Od konca meseca aprila, ko je bil izvršen tehnični pregled niso bile odpravljene nekatere pomankljivosti in tako tudi ne izdano uporabno dovoljenje. Pogoj za izdajo slednjega so tudi izdaje sanitarnega in požarnega soglasja ter soglasja mestnega vodovoda. Težko je verjeti, a je vendarle res, da so se od zahtev v projektu, na katera so bila dana vsa soglasja prav sedaj ob priključku vodovoda pojavile nove zahteve. Ob tem pa se je izkazalo tudi to, da ustrezne službe (ZIL) niso pravočasno posredovale vloge za izdajo uporabnega dovoljenja za glavni, to

je primarni vodovod iz katerega se oskrbuje vodovodni priključek omenjenega vrtca. ZIL, vodovod pa najbrže tudi skupnost tretjega samoprispevka so se nedvomno preveč zanesljivo zanašale na to — opravil sem svoje, na vrsti je drugi, kar pa je spričo razpoložljivega časa, ki so ga imele službe, na voljo vse prej kot sprejemljivo.

Vodstvo viškorudniških vrtecev je bilo tako prisiljeno začasno preseliti malčke in tovarišice v druge enote. Ob zaključku redakcije pa smo zvedeli, da je bilo po izjemnih prizadevanjih občinskega komiteja za družbene dejavnosti končno izdano uporabno dovoljenje in 4. septembra je nov sodoben vrtec zaživel v veliko veselje najmlajših in njihovih staršev. Žal pa je ostal bo spet grenak priokus, zakaj se povsem sprejemljive zadeve razrešujejo tako površno in neodgovorno!